

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **Z. T.** ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 18 września 2024 r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Małgorzaty Bednarek,
od udziału w sprawie kasacyjnej o sygn. akt I KK 147/24,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Małgorzatę Bednarek
od rozpoznania sprawy I KK 147/24.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego M. G. w piśmie z dnia 16 lipca 2024 r. (k. 98 i n.) zawarł wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy kasacyjnej SSN Małgorzaty Bednarek sygnalizując, że w stosunku do tego sędziego występują okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności w niniejszej sprawie z uwagi na fakt powołania przez Prezydenta RP na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w wyniku uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). Zaakcentował również dotychczasową drogę zawodową sędziego,

zwłaszcza orzekanie w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, której status został zakwestionowany przez Europejski Trybunał Praw Człowieka.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Jeśli chodzi o kwestię wadliwości powołania sędziów, związaną z udziałem w procesie nominacyjnym Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3), to zagadnienie to było przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 (OSNKW 2020/2/7, LEX nr 2784794) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22, LEX nr 3348360), co czyni zbędnym czynienie szerszych rozważań w tym zakresie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego powszechnie akcentuje się, że „sędzia ulega wyłączeniu, nie tylko wówczas, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie (art. 41 § 1 k.k.), ale również w sytuacji, gdy orzekanie przez sędziego w danej sprawie mogłoby prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą” (*postanowienia SN: z dnia 6 lipca 2022 r., IV KO 66/22, LEX nr 3405631 z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21; z dnia 28 kwietnia 2022 r., IV KO 32/22; z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22*).

W tym kontekście Sąd Najwyższy podziela stanowisko o braku zapewnienia powyższych standardów przez skład orzekający z udziałem SSN Małgorzaty Bednarek, wyrażone w postanowieniach Sądu Najwyższego z dnia 6 września 2022 r., sygn. akt II KK 44/21 oraz z dnia 27 czerwca 2024 r., sygn. akt IV KO 48/24, i w tym zakresie wystarczające jest odesłanie do szczegółowych rozważań zaprezentowanych w powołanych orzeczeniach. Warto jedynie dodać, że wyłączenie sędziego jest tym bardziej uzasadnione, jeśli zważy się na fakt, że w

kasacji obrońcy podniesiono zarzut dotyczący składu Sądu odwoławczego, odnoszący się do takiej samej wadliwości powołania wszystkich trzech sędziów Sądu Najwyższego, co sędziego Małgorzaty Bednarek, która – w konsekwencji przydzielenia jej niniejszej sprawy – orzekałaby z naruszeniem zasady *nemo iudex idoneus in propria causa*.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[ał]